

således i min tanke beror varans högre eller lägre värde ingalunda af afgiften, utan endast och allenast till följd af öfver- och underproduktion, af konsumtionsbehovet, och alltid drabbar den högre afgiften tillverkaren och icke konsumenten; mig synes derföre mera politiskt klokt att beskatta tillverkningen med rimlig afgift, så att den kan bedrifvas i större skala än nu är fallet; den afgift, hvarmed den nu är belagd, är för hög, och gör att ingen företager större tillverkning än högst nödigt, för att förvandla sina egna till större delen till annat ändamål mest odugliga produkter i bränvin.

På grund af hvad jag sålunda i korthet anført, föreslås det Riksdagen för sin del ville besluta,

att bränvinstillverkningsavgiften måtte nedsättas till 50 öre pr kann, reducerat till 50 procentigt bränvin.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1869.

*P. Andersson,*  
från Blekinge.

---

## N:o 203.

*Af Herr P. Andersson: Angående förändrade föreskrifter, afseende in-  
dring i båtsmansroteringen inom Blekinge.*

Flera gånger förut har hos Riksdagen gjorts framställning angående indragning åtminstone till en tredjedel af de indelta båtsmännen i Blekinge, samt erläggande i stället af vakansavgift, och ehuru folkens ombud med en viss lätthet behandlat ämnet, är det dock af den stora vikt för den ort jag representerar, att jag jemväl nu återkommer till båtsmanshållet i Blekinge.

För att icke ånyo behöfva upprepa förut sagda skäl och anförda bevekande omständigheter, hvilka tala för en förändring af båtsmanshållet i Blekinge, får jag vördsamt åberopa hvad som förut förhandlats i ämnet, nemligen:

a) en den 26 November 1862 af Blekinge läns representanter i det då varande Bonde-Ståndet väckt motion (N:o 181);

b) en den 11 November 1865 af mig och mina då varande länskamrater i Bonde-Ståndet väckt motion (N:o 91);

c) en den 27 Januari 1868 af mig uti denna Kammare väckt motion (N:o 273).

Några egentligen nya skäl har jag icke att åberopa, än den mycket viktiga förändringen i sjöväsendet från det gamla, till det så kallade monitorssystemet, men jag vill af de gamla förut omförmälda förhållandena särskildt betona, att båtsmännen under nuvarande förhållande blifva använda, icke så mycket till det afsedda ändamålet — öfning i och för sjöförsvaret — utan till hundradetals andra förrättningar, såsom kommendering till arbete å Kronans varf och verkstäder, för att biträda med smide, målning, svarfning, bildhuggning m. m. tillika med uppässning åt officerare etc. etc., och

att fattigvården, som ständigt påkallar ökade utgifter, genom båtsmanshållet förvärras till den höga grad att denna beskattningsbörda för vår ort slutligen blifver outhärdelig.

Det missöde, som ämnet rönt vid föregående riksdagar, får icke afskräcka mig från att göra framställning ånyo; utan, oberoende af gränelsen öfver ämnets «lätta» behandling, får dess påträngande vikt vara bestämmande för mina tillgöranden. Det är således med besynnerlig känsla, som jag nödgas upplifva frågan. Jag bör då fästa synnerlig uppmärksamhet vid de egna förhållanden, som nu äro förhanden uti vårt sjöförsvaret.

Den nya omorganisationen af sjöförsvaret efter monitorssystemet gifver ökad anledning till förminskning af båtsmännens antal. Jag behöfver blott påpeka den stora bemanning ett af Kronans större skepp fordrar och det jemförelsevis högst ringa antal, som är behöfligt på en monitor, för att hehofvet af *färre* båtsmän skall vara i ögonen fallande. I detta afseende får jag särskildt anhålla, att det Utskott, som kommer att behandla denna motion, måtte påkalla ett benäget yttrande af Chefen för Sjöförsvars-departementets Kommando-expedition, Herr A. Adlersparre. Till berörde särskilda anhållan föränledes jag, emedan ett på sakkunskap grundadt yttrande, bör inverka till lättnad och allmän fördel vid frågans pröfning.

På grund af hvad jag nu haft äran åberopa och erinra, särskildt med afseende på sjöförsvarsystemets förändring och båtsmännens användande till icke annat än militära sysslor, tvekar jag icke att denna gång alternativt hemställa om indragning, antingen i sin helhet, eller åtminstone till hälften af de indelta båtsmännen i Blekinge, samt följaktligen föreslå, det Riksdagen för sin del beslutar och hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhåller,

att de indelta båtsmännen i Blekinge helt och hållet indragas emot ersättning af rusthållarne, den der borde utgå medelst va, kansafgifter, bestående efter någon billig grund, till ungefärligen

femtio R:dr per afgången man; samt att för viss del af denna vakansafgift Sjöförvaltningen förhyrer det mindre antal af båtsmän eller matrosar, som må vara behöfligt; eller ock

att af samma båtsmän *åtminstone* hälften eller 750 man få indragas emot likaledes vakansafgifter, bestämda efter förut angifna grunder;

att derefter återstående manskap indelas så, att tvänne rusthåll gemensamt underhålla en båtsman och utbetala likaledes gemensamt en vakansafgift.

Om remiss till vederbörligt Utskott får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 26 Januari 1869.

*P. Andersson,*  
från Blekinge.

Uti förestående motion förenar sig

*Ola Månsson,*  
från Blekinge.

---

## **N:o 204.**

*Af Herr O. F. Brunberg: Med hemställan om indragning af Marinregementet.*

Marin-regementet i Carlskrona medtager en årlig utgift för Statsverket af omkring en half million Riksdaler, utan annat åliggande alltifrån dess uppsättning, än den ringa vaktgöring, som derstädes för flottans förråder och i öfrigt erfordras. I en tid, som den närvarande, då statsutgifterna ej kunna uppehållas annorledes än genom konstlade utvägar eller ock folkets tryckande med ökade skattebördor, måste, till undvikande af dessa, tanken ledas på besparing, hvilken lätteligen stode att vinna till ej ringa belopp genom reduktion af nämnda alldeles öfverflödiga rege-